

DELFI, ELTA, BNS: “R. Malinauskas trenkė durimis”

Druskininkų meras Ričardas Malinauskas pasitraukė iš valdančiosios Socialdemokratų partijos. Tai po partijos prezidiumo posėdžio pranešė partijos vicepirmininkas Gediminas Kirkilas.

2 psl.

Eglė SAMOŠKAITĖ, www.delfi.lt: “Socialdemokratai svarsto kelias R. Malinausko veiksmų versijas”

2 psl.

Mindaugas JACKEVIČIUS, www.delfi.lt: “Vijūnėlės skandalą atskleidusi žurnalistė sulaukė nekviestų svečių: nemanau, kad tai sutapimas”

3 psl.

Aplinkos ministerija ginasi, kad jiems neįtikusi žurnalistė tikrinama ne specialiai

3 psl.

Ar susikibsim rankom prie Vijūnėlio dvaro?

Savo trigrašio į tokią svarbią visai šaliai istoriją negalėjo susilaikyti neįkišę ir šmaikštieji laidos „Dviračio šou“ peliukai.

12 psl.

Nedeginkite pernykštės žolės

Druskininkų priešgaisrinės gelbėjimo tarnybos informacija

9 psl.

Jubiliatės patirtis tarsi kino filmo serialas

“Mano gyvenimas panašus į “Santa Barbaros“ serialą,“ – sako Lipliūnų kaimo senbuvė Pranutė Vaišnorienė, šių metų balandžio 16-ąją pažymėsianti savo gyvenimo 90-ąjį jubiliejų

Pranutė Vaišnorienė prie paminklinio akmens, kuris pastatytas Žalgirio mūšiui ir jame dalyvavusiems Vaišnorams atminti (1410-2010) Lipliūnuose

6-7 psl.

Socialdemokratus paliko beveik visas partijos Druskininkų skyrius, tarp jų – aukščiausia kurorto vadovybė

2 psl.

„Glušium“ ir „men- kysta“ išvadintas opo- zicijos atstovas reika- lauja įvertinti R. Mali- nausko elgesį

12 psl.

Kur veda kelio rodyklės?

„Leipalingio gatve važiuojant link vandens parko, netoli nuo tilto, kelio ženklai pastatyti taip, jog už pušų jų visiškai nesimato“, - sako druskininkietis A.V.

12 psl.

Praėjimą prie tvenkinio užtvėrę Vijūnėlės dvaro dygliakrūmiai Aplinkos ministerijai nekliūna

Netrukus lapus išskleisančiais dygliakrūmiais užtvėrę priėjimą prie Vijūnėlės tvenkinio balandžio 5 d. apžiūrėję aplinkosaugininkai aiškina, kad “vandens telkinio pakrantės apsaugos juosta praeiti galima”

6 psl.

Vijūnėlės skandalą atskleidusi žurnalistė sulaukė nekviestų svečių: nemanau, kad tai sutapimas

Mindaugas JACKEVIČIUS,
www.delfi.lt

Vijūnėlės dvaro istorijos peripetijas į viešumą iškėlusią DELFI žurnalistę Vilną Danauskienę užplūdo tikrintojų armijos – motyvuojant anonimiais skundais, Aplinkos ministerijai pavaldžios įstaigos ėmė domėtis statybomis ir tvenkiniais jos žemėje.

Nors jokių pažeidimų nerasta, V. Danauskienė netiki, kad tai sutapimas, ir mano sulaukusi kritikuotų politikų keršto. Pasak Lietuvos žurnalistų sąjungos (LŽS) pirmininko Dainiaus Radzevičiaus, tai panašu į bandymą susidoroti su kritikais. V. Danauskienė pasakoja, kad pirmasis tikrintojų vizitas beveik sutapo su data, kada Druskininkų meras Ričardas Malinauskas ir aplinkos ministras Kęstutis Trečiokas paskelbtis specialiaisiais liudytojais Druskininkų Vijūnėlės dvaro statybų ir Vyriausybės nutarimo istorijoje.

Vasario pradžioje V. Danauskienėi paskambinę Statybų priežiūros inspekcijos pareigūnai pareiškė turį tirti anoniminių skundą – įtarta, kad moters sklype, saugomoje teritorijoje, vykdomos nelegalios statybos. Atvykę inspektoriai domėjosi ūkinio pastato su pirtimi prie tvenkinio statybomis, tačiau jokių pažeidimų nerado: teritorija nesaugoma valstybės, neviršyti statinio dydžiai ir aukščiai. Pareigūnai esamą situaciją užfiksavo ir žurnalistei davė pasirašyti. „Dar nusistebėjau, kad pareigūnai

laksto reaguodami į kiekvieną anoniminių skundą. Man paaiškino, kad „iš Vilniaus atsiuntė“. Nedariau tragedijos, maža ką, nepatenkintų būna, lai tampo liūtų už ūsų, juolab esu rami, nes nieko nepažeidžiau“, – DELFI pasakojo V. Danauskienė. Po poros savaitių kolega iš Druskininkų V. Danauskienės paklausė, ar „Lietuvos ryto“ televizijos laidos „Patriotai“ anonse matė dronu nufilmuotą savo pačios sodybą. Minėtoje laidoje, kurioje kalbėta apie esą nekalta puolamą merą R. Malinauską, V. Danauskienė iš tiesų išvydo savo sodybos vaizdus, buvo išvadinata verslininkams lojalia žurnalistė, tačiau to nesureikšmino. Šį trečiadienį V. Danauskienė apklausta kaip liudytoja ikiteisminiame tyrime dėl galimo ikiteisminio tyrimo duomenų atskleidimo be leidimo bei galimai privačios informacijos apie asmenį paskelbimo. Tyrimas atliekamas pagal gautus pareiškėjų skundus, tačiau kas tie asmenys, tyrėja V. Danauskienėi atskleisti negalėjo. Žurnalistė apklausta Vilniaus apskrities vyriausiojo policijos komisariato Sunkių nusikaltimų tyrimo skyriuje. Teisėsauga aiškinasi, kaip į žiniasklaidą pateko Vijūnėlės dvaro skandalą tyrimo medžiaga ir politikų pokalbių išsklotinės.

Atsivežė ir dronu darytas nuotraukas

Ir tai dar ne viskas. Ketvirtadienį V. Danauskienės sodybą Lazdijų rajono Papalazdijų kaime aplankė Alytaus regiono Aplinkos apsaugos departamento specialistės. V. Danauskienėi mieste imant interviu, paskambinusi mama pranešė apie per sodybos kiemą tvenkinio link nuvažiuosią Aplinkos ministerijos mašiną. Grįžusi į na-

mus žurnalistė sutiko aplink tvenkinius vaikščiančius ir atstumus matuojančius dvi moteris. Šios prielaidos atvykusios iš Alytaus – gavo pavedimą tirti anoniminių skundą. Specialisčių turimuose dokumentuose V. Danauskienė pamatė dronu darytas sodybos ir sklypo nuotraukas. Tokius pat vaizdus V. Danauskienė matė „Lietuvos ryto“ televizijos reportaže. Anot anoniminių skundo, privačiame sklype, galimai saugomoje teritorijoje, be projekto iškasti tvenkiniai bei vykdomos statybos ir kiti darbai. Aky-la žurnalistės akis pastebėjo, kad ant specialisčių turėto rašto buvo nurodyta ruošiant atsakymą skambinti departemento direktorei. Aplinkosaugininkės išsitraukė aplinkos ir žemės ūkio ministrų ministrų įsakymą – paviršiumi nepratekančio vandens telkinio įrengimo taisyklių aprašą, kuris reglamentuoja tvarką minėtus telkinius kasant valstybės saugomose teritorijose. Tačiau V. Danauskienės žemė – ne valstybės saugoma teritorija, o paprasta žemės ūkio paskirties žemė. Pareigūnės teritoriją matavo, nustatė tvenkinių plotą, kuris kelis kartus mažesnis nei leidžiama išsikasti be specialaus leidimo. „Aš joms sakiau – tikrinkite, Danauskienė – ne šventa karvė, yra įstatymas ir jis galioja, jei jis pažeistas, yra tvarka ir baudos už jos pažeidimą“, – kalbėjo V. Danauskienė. Tačiau ir šios pareigūnės pažeidimo neužfiksavo. „Jei tu pati kiekvieną dieną rašai apie pažeidimus, apie įstatymų nesilaikančius valdininkus, pats turi būti krikščioninio skaidrumo ar bent jau stengtis tokiu būti. Pikta, kad to paties ministro vadovaujamos Aplinkos ministerijai pavaldžios įstaigos, tarsi šuniukui pasakius fas, lekia“, – sako žurnalistė, nu-

stebusi, kad įstaigos reaguoja į kiekvieną anoniminių skambutį. „Yra sutapimų, bet nelabai šiuo atveju noriu tikėti, kad tai atsitiktiniai sutapimai. Šiandien aš, rytoj kitas, prisiminkime BNS istoriją, formuojasi pavojinga tendencija“, – dėl plintančio žurnalistų persekiojimo perspėja V. Danauskienė.

D. Radzevičius: bandoma susidoroti su kritikais

„Man tai labai panašu į žurnalistų persekiojimą. Nors Lietuvoje pagal Visuomenės informavimo įstatymą draudžiama persekioti žurnalistus už kritiką, tačiau už tai nėra numatytos jokios rimtos atsakomybės. Panašu, kad politikams su jų pavaldiniais labai lengva tą daryti“, – situaciją komentuoja LŽS pirmininkas D. Radzevičius.

Jo teigimu, dalis politikų, pasitelkę teisininkus, žurnalistus užverčia skundais įvairioms institucijoms. „Ne paslaptis, kad tą atvirai ir viešai daro ponas R. Malinauskas. Tai, kad dabar tikrina įvairūs pareigūnai, vienintelis dalykas – kuriam laikui apsišarvuoti kantrybe, pabandyti išsiaiškinti tikruosius jų tikslus, dėl ko tai daroma ir po to turbūt reikės gintis“, – sakė D. Radzevičius. DELFI primena, kad R. Malinauskas kovo viduryje Žurnalistų etikos inspektoriatu tarnybai apskundė žurnalistą Edmundą Jakilaitį, kaltindamas jį Visuomenės informavimo įstatymo pažeidimais. Merui pasirodė, kad E. Jakilaitis žmones klaidino ir jam metė nepagrįstus kaltinimus. D. Radzevičiaus nuomone, tokioje situacijoje geriausia viešumas. LŽS pirmininkas atkreipia dėmesį: kol kas nėra ženklų, kad Vijūnėlės dvaro istorijos

dalyviai politikai būtų pripažinę savo klaidas. Maža to, imti persekioti žurnalistai – atliekami tyrimai, kaip buvo paskleista Vijūnėlės dvaro tyrimo medžiaga. „Tai rodo, kad noras persekioti iš principo yra. O priemonės, panašu, renkasi tas, kurios jiems prieinamos. Manęs visai nestebina, kad taip gali būti. (...) Akivaizdu, kad bandoma susidoroti su kritikais“, – kalbėjo D. Radzevičius. D. Radzevičiaus nuomone, tai politikams lengva daryti, nes turi partijų priedangą. „Nei pono Malinausko ponas Butkevičius nebaudė partine prasme, nei pono Trečioko atveju partija nesiėmė veiksmų – tikslas buvo ginti. Kada turi tokį politinį „stogą“, savo partijų palaiškumą, kodėl nesijausti drąsiai ir nesusidoroti su savo persekiotojais“, – svarsto LŽS vadovas.

K. Trečiokas: balandžio 1 pokštas

Tuo metu aplinkos ministras K. Trečiokas dievagojasi jokių nurodymų dėl V. Danauskienės ministerijai pavaldžioms institucijoms nedavęs.

„Vertinu tai kaip balandžio 1 d. pokštą. Šitas ministras tokiais dalykais tikrai neužsiima ir neužsiiminės, niekada niekam nesu davęs tokio pobūdžio pavedimų, ar žurnalistas, ar kitos profesijos žmogus, ar vienos partijos, ar kitos, man nekelia jokių emocijų, tiesiog reikalauju, kad specialistai dirbtų savo darbą. Jei iš tikrųjų taip yra, tai tik sutapimas, iš ministerijos tokio nurodymo niekada nebuvo“, – sakė K. Trečiokas.

Pasak K. Trečioko, jam daug kas gyvenime sutampa – štai ir gimtadienis sutapo su apkalta, tačiau dėl to jis nieko nekaltinęs.

Aplinkos ministerija ginasi, kad jiems neįtikusi žurnalistė tikrinama ne specialiai

Dar vieną skandalą Lietuvoje praėjusią savaitę sukėlė naujienu portalu www.delfi.lt publikacija „Vijūnėlės skandalą atskleidusi žurnalistė sulaukė nekviestų svečių: nemanau, kad tai sutapimas“, kurioje rašoma apie tai, jog Vijūnėlės dvaro istorijos peripetijas į viešumą iškėlusią DELFI žurnalistę Vilną Danauskienę užplūdo tikrintojų armijos – motyvuojant anonimiais skundais, Aplinkos ministerijai pavaldžios įstaigos ėmė domėtis statybomis ir tvenkiniais jos žemėje. Pasirodžius straipsniui, iškart puolė gintis K. Trečioko vadovaujama ministerija. „Aplinkosaugininkai privalo tikrinti ir anoniminius skundus“, – išplatintame pranešime spaudai pareiškė Aplinkos ministerija.

Nors jokių pažeidimų žurnalistės privačiame sklype nerasta, Lazdijų rajone gyvenanti V. Danauskienė netiki, kad tai sutapimas, ir mano sulaukusi kritikuotų politikų keršto. V. Danauskienė pasakoja, kad pirmasis tikrintojų vizitas beveik sutapo su data, kada Druskininkų meras Ričardas Malinauskas ir aplinkos ministras Kęstutis Trečiokas paskelbtis specialiaisiais liudytojais Druskininkų Vijūnėlės dvaro statybų ir Vyriausybės nutarimo istorijoje. Pasak Lietuvos žurnalistų sąjungos (LŽS) pirmininko Dainiaus Radzevičiaus, tai panašu į bandymą susidoroti su kritikais.

„Aplinkos apsaugos valstybinės kontrolės pareigūnai tikrina visus gautus skundus, tarp jų – ir anoniminius, – po www.delfi.lt publikacijos iškart sureagavo Aplinkos ministerija. – Ne išimtis buvo ir kovo 14 d. Aplinkos ministerijos Alytaus regiono aplinkos apsaugos departamentui (RAAD) adresuotas anoniminis pranešimas, kad Lazdijų rajone Vilmai ir Rimantui Danauskams, Almai ir Alvydui Basevičiams ir Virginijai Škarnulienei priklausančiame žemės ūkio paskirties sklype dvi kūdros iškastos galimai pažeidžiant aplinkosauginius reikalavimus. Patikrinę šį

skundą, aplinkos apsaugos pareigūnai nustatė, kad jis nėra pagrįstas. Sklypo savininkai, iškasę minėtąsias kūdras, nepažeidė Dirbtinių nepratekamų paviršinių vandens telkinių įrengimo ir priežiūros aplinkosaugos reikalavimų. Šie reikalavimai įpareigoja raštu informuoti RAAD apie kūdrų įrengimą tik tada, kai jos didesnės kaip 0,1 ha, o šiuo atveju abi kūdros yra mažesnės. Žiniasklaidoje pasirodžiusios spekuliacijos, kad šį patikrinimą aplinkosaugininkai surengė persekiodami jiems neįtikusią žurnalistę Vilną Danauskienę, suregztos, matyt, ieškant rakšties ten, kur jos ir būti negali. „Mūsų pareigūnai privalo reaguoti į visus gautus skundus. Ir visai nesvarbu, kam priklauso žemės sklypas, miškas ar statinys. Jeigu jie nereaguoja, vadinasi, neatlieka savo pareigų“, – sako aplinkos ministras Kęstutis Trečiokas. Minėtajame skunde taip pat buvo nurodyta, kad tame žemės sklype neteisėtai statomas statinys. Šią informaciją šiuo metu tikrina Valstybinė teritorijų planavimo ir statybos inspekcija prie Aplinkos ministerijos“.

„Druskonio“ inf.

POLICIJOS ŽINIOS

APTIKTAS LAVONAS

● Kovo 30 d., apie 16 val., Druskininkuose, savo namuose, rastas 51 metų A. K. lavonas be išorinių kūno sužalojimų.

SMURTAS

● Kovo 30 d., apie 22 val., Druskininkuose 34-erių metų G. F. smurtavo prieš savo 9 metų sūnų.

Balandžio 1 d., apie 23.30 val., išgertuvių metu 65 metų druskininkietis (nustatytas 1.24 promilijų girtumas) smurtaudamas sužalojo 42 metų savo žmoną, kuriai nustatytas 1.86 promilijų girtumas.

VILIONĖS IR VAGYSTĖS

● Kovo 27 d., apie 16 val., Druskininkuose nepažįstami asmenys, paskambinę telefonu, iš 87 metų moters apgaule išviliojo 500 eur. Druskininkuose iš bute stovinčios veidrodžio spintelės pagrobta 17 tūkst. eur, kurie gauti už parduotą butą.

KANAPĖS

● Balandžio 5 d., apie 17.30 val., automobilių stovėjimo aikštelėje Druskininkuose 34 metų druskininkiečio automobilyje „Toyota Aven-sis“ 22-ejų ir 21-erių metų druskininkiečiai neteisėtai įgijo ir laikė 9 paketus su kanapėmis.

Praėjimą prie tvenkinio užtvėrę Vijūnėlės dvaro dygliakrūmiai Aplinkos ministerijai nekliūna

Aplinkos ministerijos dievagojmusi, kad aplinkosaugininkai vienodai reaguoja į visus pranešimus, nesvarbu, ką jie liestų – įtakingą politiką ar eilinį mirtingąjį, smarkiai abejoja Druskininkų savivaldybės tarybos narys, konservatorius Vilius Semeška. Pastarasis dar pernai liepos 31 d. Druskininkų aplinkos apsaugos inspektoriams elektroniniu laišku išsiuntė raštą, prašydamas reaguoti į žiniasklaidoje paviešintą problemą Vijūnėlės parke, kur prie pat tvenkinio pastatyto dvaro savininkas dygliuotais krūmais apsodino praėjimą prie viešo vandens telkinio. Ką gi – tuomet apžiūrėti krūmų ir jais užtvėrto praėjimo atvažiuo Druskininkų aplinkos apsaugos vyr. specialistas Linas Truska, bet V. Semeška iš aplinkosaugininkų teigia iki šiol nesulaukęs jokio atsakymo. Kaip, beje, ir pokyčių prie vadinamo Vijūnėlės dvaro: nors palei vandens telkinį turi būti paliktas 5 metrų laisvas praėjimas visuomenei, išgarsėjęs privatus rūmas nuo pašalinių vis dar saugomas tankia krūmų siena.

Atsakymo laukia iki šiol

„Bet aplinkosaugininkai užtat labai energingai matuoja Vijūnėlės dvaro skandalą ir jų ministro K. Trečioko „zadanijas“ paviešinusios žurnalistės Vilmos Danauskienės sklypą“, – stebisi V. Semeška, komentuodamas skandalą Lietuvoje sukėlusius faktus, jog po kritinių publikacijų apie R. Malinauską ir K. Trečioką Lazdijų rajone gyvenančios žurnalistės sodybą užplūdo tikrintojai.

Druskininkų aplinkos apsaugos agentūra ir keli Druskininkų savivaldybės tarybos nariai pernai vasarą gavo nemažai kurorto gyventojų skundų, kuriuose teigiama, kad pačiame miesto centre, už Europos Sąjungos struktūrinių fondų lėšas įrengtame parke, apribota galimybė praeiti Vijūnėlio tvenkinio pakrante, apsodinus ją dygliais krūmais. Liepos 31 d. Alytaus regiono aplinkos apsaugos departamento Druskininkų agentūros vyr. specialistas Linas Truska, lydintas opozicijai priklausančių savivaldybės tarybos narių, apžiūrėjo Vijūnėlio tvenkinio pakrantę ties naujai statomu privačiu dvaru. Namo kiemą juosianti tvora, kaip ir numato įstatymai, baigiasi maždaug už 5 metrų nuo vandens, bet tas tarpas užsodintas tankiais krūmais. Pabandę praeiti pakrante tarybos nariai šiaip ne taip sugebėjo tai padaryti, bet gerokai apsibraizė, braudamiesi per dyglas gudobeles ir tankius žilvičius. Savivaldybės tarybos narys V. Semeška, tuomet nusiuntęs raštą aplinkosaugininkams, atsakymo iš pastarųjų laukia iki šiol – beveik metus, o praėjimą palei Vijūnėlio tvenkinį užtvėrę dvaro krūmai želia toliau.

Žemėtvarkininkams – viskas tvarkoje

Kad jau Aplinkos ministerija taip mušasi į krūtinę, prisiekinėdama, kokia ji sąžininga ir vieno da visiems, paklauskime, kuo gi baigėsi pernai vasarą vykęs Vijūnėlės dvaro dygliakrūmių patikrinimas.

– Kodėl Druskininkų savivaldybės tarybos narys V. Semeška, kuris pernai liepos 31 d. kreipėsi į Druskininkų aplinkos apsaugos agentūrą dėl praėjimo palei Vijūnėlės tvenkinį užtvėrusių dygliuotų krūmų, pasodintų prie vadinamo Vijūnėlės dvaro, iki šiol negavo iš aplinkosaugininkų atsakymo?

– Kokius pažeidimus užfiksavo Druskininkų aplinkos apsaugos inspektorius, pernai liepos 31 d. tikrinęs informaciją dėl praėjimo prie viešo tvenkinio užtvėrusių krūmų Vijūnėlės parke, prie vadinamo Vi-

Štai kaip atrodė krūmais apsodintas praėjimas palei Vijūnėlės tvenkinį prie žymiojo Vijūnėlės dvaro pernai liepos 31 d., kai patikrinti situacijos atvažiuo Druskininkų aplinkos apsaugos vyr. specialistas L. Truska ir opozicijoje esantys Druskininkų savivaldybės nariai.

Netrukus lapus išskleisiančiais dygliakrūmiais užtvėrtą praėjimą prie Vijūnėlės tvenkinio balandžio 5 d. apžiūrėję aplinkosaugininkai aiškina, kad „vandens telkinio pakrantės apsaugos juosta praeiti galima“

jūnėlės dvaro (Turistų g.13, Druskininkuose)?

– Kodėl iki šiol visuomenė negali laisvai praeiti palei Vijūnėlės tvenkinį, kurį dygliuotais krūmais tankiai užtvėręs vadinamo Vijūnėlės dvaro savininkas?

– Kada aplinkosaugininkai pareikalauš išskirti praėjimą užtvėrusią augmeniją prie Vijūnėlės tvenkinio arba patys pašalins šią kliūtį?

– Kokius sprendimus dėl šio privataus namo statytojo veiksmų yra priėmę aplinkos apsaugos inspektorai?

Į šiuos „Druskonio“ klausimus atsakė Alytaus regiono aplinkos apsaugos departamento direktorius Stasys Vanagas. Paašškėjo, kad po pernai liepos 31 d. vykusio patikrinimo tuometinis Druskininkų aplinkos apsaugos agentūros vyr. specialistas L. Truska kreipėsi į nacionalinės žemės tarnybos Druskininkų skyrių, prašydamas atsakyti, ar vykdant Vijūnėlės tvenkinio pakrantės apsaugos juostoje apželdinimo darbus Turistų g.13 (vadinamame Vijūnėlės dvare), nebuvo pažeistas Žemės įstatymas.

Kurorto žemėtvarkininkams, kuriems tuomet vadovavo socialdemokratų partijos Druskininkų skyriaus narė Vitalija Balčienė, prie pat Vijūnėlės tvenkinio tankiai susodinti dygliakrūmiai neužkliuvo. Žinoma, būtų labai įdomu pažiūrėti, kaip pernai vasarą prasibrauti pro tuos krūmus pakrantės link sekėsi vietiniams žemės sargams, tačiau, jų nuomone, „nurodytoje vietoje minėti želdiniai nesudaro kliūčių kitiems asmenims prieiti prie paviršinio vandens telkinio nustatyta pakrantės apsaugos juosta“.

„Nesudaro gyvatvorės“

L. Truska apie Vijūnėlės dvaro dygliakrūmius pasiteiravo ir savivaldybės administracijos Želdinių apsaugos bei priežiūros komisiją. Ką galėjo atsakyti R. Malinausko vadovaujamos savivaldybės komisija, turbūt ir sakyti nereikia: „nenustatyta, kad žemės naudotojas sudaro kliūtis ar kita, neleidžiant kitiems asmenims prieiti prie Vijūnėlės tvenkinio nustatyta pakrantės apsaugos juosta“. Esą neliniji-

niu būdu pasodinti želdiniai nesuformuoja gyvatvorės.

Pasak Alytaus regiono aplinkos apsaugos departamento direktoriaus, jų atstovas L. Truska „patikrinimo metu vertino pasodintų želdinių išsidėstymą, jų tankumą, lajų susitvėrimą“, ir, įvertinęs žemėtvarkininkų bei savivaldybės komisijos atsakymus, aplinkosauginių pažeidimų nenustatė ir sankcijų netaikė. Argumentai, kaip jau minėta, tokie: įveisti želdiniai nesudaro gyvatvorės ir tuo pačiu kliūčių eiliniams mirtingiesiems prieiti prie Vijūnėlės tvenkinio pakrantės apsaugos juosta!

„Skundą žodžiu pateikė ir patikrinime kartu dalyvavę asmenys papildomo oficialaus atsakymo raštu apie patikrinimo rezultatus gauti nepageidavo“, – priežastį, kodėl opozicijai atstovaujantys savivaldybės tarybos nariai nesulaukė atsakymo, nurodė S. Vanagas.

Įrodinėdami, kad Vijūnėlės dvaro dygliakrūmiai praėjimo prie viešo vandens telkinio esą neužtvėrę, aplinkosaugininkai aiškina, kad želdiniai praeiti visai netrukdo, t.y. visuomenė gali drąsiai žygiuoti pa-

krante – pro pat stūksančio Vijūnėlės dvaro langus!

„Atsakant į klausimą „kodėl iki šiol visuomenė negali laisvai praeiti palei Vijūnėlės tvenkinį, kurį dygliuotais krūmais tankiai užtvėręs vadinamo Vijūnėlės dvaro savininkas?“, informuojame, kad 2016-04-05 (t.y. šios savaitės antradienį, - red.p.) patikrinus situaciją vietoje, nustatyta, kad palei Vijūnėlės tvenkinį vandens telkinio pakrantės apsaugos juosta praeiti galima“, – tikina Alytaus regiono aplinkos apsaugos departamento direktorius S. Vanagas.

„Nors visiems aišku, kam ten tie dygliakrūmiai susodinti, ir koks malonumas būtų brautis pro juos žmonėms, išėjusiems pasivaikščioti Vijūnėlės pakrante, pasak tikrintojų – „visio zakonna“! – stebisi savivaldybės tarybos narys V. Semeška. – Galėtume lažintis, kokių rezultatų būtų sulaukta, jei analogiškose situacijose dygliakrūmių šeiminku būtų paprastas žmogus? Žinant, kas yra Vijūnėlės dvaro „globėjai“, atsakymai kaip ir aiškūs“.

„Druskonio“ inf.

Jubiliatės patirtis tarsi kino filmo serialas

“Mano gyvenimas panašus į “Santa Barbaros“ serialą,“ – sako Lipliūnų kaimo senbuvė Pranutė Vaišnorienė, šių metų balandžio 16-ąją pažymėianti savo gyvenimo 90-ąją jubiliejų. Gražaus panemunės kaimo gyventoja ji tapo 1957 metais, kai su pusės metų sūneliu Arūnu ir vyru Baliu iš Sibiro lagerių ir tremties sugrįžo į Lietuvą. Apsistojo vyro gimtojoje sodyboje Lipliūnuose, kur ji tebegyvena iki šiolei. Nors vaikai ragina peržiemoti pas juos Vilniuje ar Lazdijuose, tačiau šiai brangiai vietai Pranutė lieka ištikima visais metų laikais, nebent dėl sveikatos problemų tenka atsidurti ligoninėje.

Sibiro lagerių kalinės dalia

P. Vaišnorienės gyvenimo serialą pradėjome nuo jos vaikystės Kauno priemiestyje Aleksote, netoli nuo Dariaus ir Girėno aerodromo, kur stovėjo gimtieji namai. Jubiliatės puiki atmintis išsaugojo prisiminimus apie tėvuką, turėjusį ulono regalijas, jo darbotvies statant Kaune garsųjį Vytauto Didžiojo tiltą, dirbant mėsos kombinate. Vaikystės kvapai asocijuojasi su kvepalais „Krasnaja Moskva“, kuriuos tėtis parsivežė iš darbinės komandiruotės Rusijoje. „Kaimynai vis sakydavo, jog visi mūsų namai šiuo aitrū odekolonu iškvėpinti,“ – juokauja Pranutė. Ji, vyriausioji iš visų 7-ių Gaižučių šeimos vaikų, nė nenumanė, kad palyginti greit pačiai teks patirti Rusijos badą, skurdą ir negandas, apie kurias pasakojo tėvas, pabuvojęs toje komunistinėje šalyje.

Besimokydama Kauno mokytojų seminarijoje, Pranutė suspėdavo vakarinėje mokykloje dėstyti matematiką. Kadangi nuo mažens buvo imli matematikai, o Kauno politechnikos institute tokios specialybės nebuvo, dėstytojai patarė pastarojoje aukštojoje mokykloje pasirinkti chemijos technologijos studijas. Koks džiaugsmas gabiai studentei būdavo, kai už pagalbą besiruošiant matematikos egzaminams bendramoksliai berniukai, kurių kurse buvo absoliuti dauguma, pavaišindavo tuometiniu deficitu – saldainiais... Deja, palyginti saldų studentišką gyvenimo būdą 1946 m. nutraukė areštas už dalyvavimą pagrindinėje veikloje bei antitarybinių atsišaukimų platimą. Juos Pranutė platindavo tarp bendramokslų bei iškljuodavo ant stulpų ir pastatų, dažniausiai Fredos lakūnų miestelyje. 1948 m. iš kalėjimo buvo ištremta į lagerį prie Uralo, kur dirbo prie garsios magistralės, privalėjusios sujungti Aziją su Europa. „Nežmoniškai mylėjau ir tebemyliu Tėvynę, tačiau

Paminklinis akmuo Vaišnorų sodybos kieme

sielojaisi, kad dėl to turėjo atkentėti šeima,“ – jaudinasi Pranutė, primindama, kad dėl jos pagrindinės veiklos tais pačiais 1948 m. į Sibirą buvo ištremta jos mamytė su mažamečiais vaikais – 12-mečiu, 6-mečiu ir 3 mėnesių broliais bei 4-mete seserimi. Tėvukas ir vyriausias brolis suspėjo pabėgti ir slapstėsi. Kai Pranutė bandė užverbuoti sovietinis saugumas, žadėdamas atverti į laisvę lagerio vartus, ji atsisakė: “Negaliu parduot savo brolių“, pasirinkdama lagerių kalinės ir Sibiro tremtinės dalį. Iš Uralo buvo perkelta į Taišeto lagerį Irkutsko srityje. Pranutė iki šiol dėkinga japonų karo belaisviams, su kuriais dirbo prie geležinkelio statybos, nes jie padėdavo susisiekti su artimaisiais Lietuvoje, įmesdami į pašto dėžutes, pritvirtintas prie traukinių vagonų, lietuvių tremtinių laiškus. Tokiu būdu pavykdavo dažniau nei buvo leista susirašinėti su giminėmis Lietuvoje bei gauti jų siuntinius. Pranutei išgyventi padėjo tetos siuntos, nes mama su broliais ir seserimi taipogi kentėjo Sibiro tremtyje, o tėvukas su vyriausiu broliu slapstėsi.

Bene didžiausią košmarą Pranutė su kitais lietuviams kaliniams patyrė Buchta Vanina lageryje netoli Sachalino. Ten kalėjo kartu su kriminaliniais nusikaltėliais, kurie nuolatos įsiverždavo į politinių kalinių barakus, apiplėšdavo, atiminėdavo, vogdavo visus daiktus, duoną, kitą maistą. Tad tekdavo nemiegoti, o budėti naktimis „apsiginklavus“ pasigamintomis kuokomis, kad galėtų atremti kriminalistų įsiveržimus. Tik po 5-ių dienų bado protesto politiniams kaliniams pavyko išsikvoti, kad juos atskirtų nuo kriminalinių. „Kokia laimė buvo ramiai pavalgyti ir išsimiegoti!“ – prisimena Pranutė. Netruko prabėgti sibirietiška vasara ir kalinius jau sodino į laivą plukdyti pro Sachaliną į Magadaną. Plaukiant į šią tremties vietą, Ochotsko jūroje siautė tokia audra, jog bangų mūšas teko atremti nuo denio pumpuojamu vandeniu.

Tapo Vaišnorų giminės dalimi

Magadano lageryje Pranutė dirbo plytinėje, statybose, siuvykloje. Buvo kelių likimo seserų tragiškų žūčių statybose liudininkė. Tame pačiame lageryje buvo parašyta garsioji kalinės Adelės Dirsytės maldų knygelė „Marija, gelbėki mus“. Būtent Magadano tremtyje 1955 m. ištekėjo už politkalinio Balio Vaišnoro iš Lipliūnų. 1957 m. abu susilaukė sūnaus Arūno, su kuriuo tais pačiais metais sugrįžo iš Sibiro. Apsistojo Balio Vaišnoro gim-

1955 m. Pranutė ir Balys Vaišnorai po santuokos Sibire

1979 m. Pranutė ir Balys Vaišnorai su sūnumi Arūnu, dukromis Laimute ir Rūta

P. Vaišnorienė prie iškabinto ant sienos namų viduje Vaišnorų genealoginio medžio, kurį sudarė žentas Vidas Velička

tojoje sodyboje Lipliūnuose, kur buvo laukiami vyro mamos. Savo santuoką Pranė ir Balys Vaišnorai krikščioniškais saitais sutvirtino Gerdašių bažnyčioje. Lipliūnuose Pranutė tapo neatskiriama Vaišnorų giminės dalimi. Kaip liudija istoriniuose archyvuose atrasti dokumentai bei giminės genealoginis medis, bajoriškos kilmės Vaišnorai 1410 m. dalyvavo Žalgirio mūšyje, tik keli iš jų sugrįžo gyvi ir pasklido po visą Lietuvą. 2010 metais minint 600-ąsias Žalgirio mūšio metines, ant kalvelės prie Nemuno kelio, Vaišnorų ir Vaikšnorų palikuonių pastangomis ir lėšomis buvo šventiškai atidengtas paminklas šiai datai pažymėti. Šie tiek kuklus paminklas stovi ir Vaišnorų sodybos, Nemuno kelio Nr. 75, kieme. Jis iškilo minint buvusio finansų ministro, valstybės plano komisijos pirmininko, taip pat politkalinio Juozo Vaišnoro 100-ąsias gimimo metines. Lipliūnuose išaugę broliai Juozas ir Balys Vaišnorai sovietinių lagerių ir tremties žiaurią realybę patyrė neteisėtai nuteisti dėl ginklo laikymo ir kitokių įskundimų. Daugmaž 10 metų po J. Vaišnoro mirties jo žmoną Vilniuje aplankė svečias iš Japonijos, papasakojęs įdomią istoriją apie jūdvių bičiulystę Sibiro lageryje. Paašškėjo, jog japonas belaisvis atiduodavo gerokai už jį stambesniam Juozui, tokiu būdu išgelbėdamas lietuviui gyvybę. Juozo žmonai japonas atvežė žurnalą, kuriame aprašyta ši istorija. Juozo Vaišnoro antkapinis paminklas išsiskiria Gerdašių kapinėse, nes jį sukūrė žinomas skulptorius V. Krutinis.

Prie atnaujinto Vaišnorų namo Lipliūnuose

Vyro dėka pasiliko Lipliūnuose

Tose pačiose Gerdašių kapinėse amžino poilsio prieš 35-erius metus atgulė ir girininko pavarduotoju dirbęs Balys Vaišnoras, su kuriuo Pranutė darniai išgyveno 26-erius metus ir septynis mėnesius. „Gero vyro dėka likau gyventi Lipliūnuose, – primena P. Vaišnorienė. – Po ankstyvos vyro mirties likau su trimis vaikais – dviem studentais ir aštuntos klasės mokinė, tad dirbau negailėdama jėgų. Nors buvau politkalinė, turinti 11-os metų lagerių ir tremties patirtį, be to, nebaigusi aukštojo mokslo, leido mokytojauti Lipliūnų aštuonmetėje mokykloje. Ten išdirbau 10 metų, kol mokyklą uždarė. Savo darbu išsikvojau, jog pakvietė mokyti matematikos ir rusų kalbos Leipalingio vidurinėje mokykloje, kur praleidau 20 metų. Iki šio dėkinga buvusiam šios mokyklos direktoriui Broniui Misevičiui už sudarytas palankias darbo sąlygas ir supratimą. Sulaukdavom pagyrimų už Lipliūnų aštuonmetės mokyklos turistų komandos, kuriai vadovavau, prizines vietas Dzūkijos regiono sąskrydžiuose, be jokio atlygio po pamokų papildomai užsimindavom su nepažangiais mokiniais, dažnai dirbdavom iš idėjos. Malonu susitikti sunkiai atpažįstamus buvusius mokinius, pražilusius ar ūsuotus, kurie iki šiol stebisi, kaip sugebėdavom susitvarkyti su gausiomis mokinių klasėmis, kaip ištvėrdavom papildomai mokydami, nepaisydami darbo valandų. Dabar mokytojai linkę streikuoti, o ne dirbti iš idėjos, mokiniai gi puikiai žino savo teises, bet pamiršta pareigas“.

Šventiškai pagerbs

P. Vaišnorienės nūdienuo vaikų ir anūku pastangomis atnaujintuose namuose gražaus panemunės slėnio įkalnėje yra pakankamai judri. Jubiliatė domisi dabarties Lietuvos įvykiais, prenumeruoja laikraščius, pasiguosdama, jog dominančią spaudą vis brangiau įpirkti. Nors vietinių gyventojų skaičius ženkliai mažėja, o ištuštėjusiose sodybose įsikuria druskininkiečiai arba kauniečiai, dėkinga už nuolatinių dėmesį artimiausiems kaimynams Romui ir Marytei Dainiams, kurie ją globoja pavežėdami iki Druskininkų apsipirkti arba iki bažnyčios, buvusiai akušerei Ramutei Mockevičienei, kad nuolatos aplanko. Savaitgaliais erdviuose gimtosios sodybos namuose apsistoja trys vaikai su šeimomis - 59-erių metų sūnus Arūnas, žinomas Lazdijų medikas, 57-erių metų ekonomistė Laimutė ir 50-metė inžinierė programuotoja Rūta, gyvenančios ir dirbančios Vilniuje; 5 anūakai ir 2 proanūakai. Būtent artimieji nusprendė šventiškai pagerbti mamą 90-ojo jubiliejaus proga. Laisvės kovų dalyvės statusą turinti P. Vaišnorienė vis laukia vasaros, kai birželio 14-osios, Gedulo ir vilties dienos, proga kasmet Rumšiškėse susiburia Lietuvos politinių kalinių bendrijos Kolyma nariai. Šios bendrijos narė Pranutė savo prisiminimais apie Sibiro lagerius ir tremtį dalijosi dokumentiniame filme apie Kolymą bei įvairiuose leidiniuose.

„Tapau sava šiame Dzūkijos krašte, čia ir amžinai pasiliksiu,“ – neabejoja puikios atminties jubiliatė, kurios permainingos patirties įvykius keblu sutalpinti žodžiuose.

„Druskonio“ inf.

Ar susikibsim rankom prie Vijūnėlio dvaro?

Savo trigrašio į tokią svarbią visai šaliai istoriją negalėjo susilaikyti neįkišę ir šmaikštieji laidos „Dviračio šou“ peliukai.

„Mauzeri, noriu jūsų paklausti vieną tokį paprastą dalyką, - ryžtingai nusiteikęs pakeltu balsu pradėjo Sūrskis. - Vat, premjeras Butkevičius yra gyvenime pastatęs keltuvą? A?“. Kolegais sumurmėjus, kad apie tai nieko nežino, Sūrski balsas tapo dar rūstesnis: „O ar Butkevičius yra gyvenime nutiesęs per kokią tai upę nors vieną, kad ir patį primityviausią lynų tiltelį?“.

Mauzeriui neliko nieko kito, kaip tik prisipažinti, jog apie Butkevičiaus statybinius ar kūrybinius projektus jis negirdėjęs apskritai.

„OK!, - toliau puolė Sūrskis. - O Sysas ar yra pastatęs nors vieną sniego areną?“.

„Ko jūs čia klausinate? - netsusigūžė Mauzeris. - Sysą ant slidžių yra tempęs jo sūnus su žiguliuku. Iš ko Sysas pastatys tokią areną?“

„O jūs gal girdėjot, kad Kirkilas yra pastatęs nors vieną vandens pramogų parką?“, - kolegą prie sienos negailestingai rėmė Sūrskis. Mauzeris net sukikeno: „Nea... Čia ne Kirkilo jėgoms“.

„O, va, Druskininkų meras Malinauskas, - iškilmingą prakalbą rėžė Sūrskis, - viską, ką aš anksčiau paminėjau, yra padaręs pats - vienas - savo rankomis! Ir keltuvą, ir sniego areną, ir vandens pramogų parką su turkiška pirtimi, kur gali būti nuogas ir mėgautis jos privalumais, nes kai ten tiek garų, tai niekas nieko nepamato, kai susijaudini. Ar suprantat, apie ką aš?“

Mauzeris iškilmingai linksi galva: „Nu ir ką?“

„Taigi tokį žmogų - Druski-

Kai per Lietuvą nuvilnijo žinia, jog nepajudinamu tarsi Švendubrės akmuo politinėje arenoje atrodęs socialdemokratų partijos pirmininko pavaduotojas Ričardas Malinauskas po jį lydėjusių skandalų visgi paliko partiją, aikelėjo visi. Juolab savo sprendimo motyvų Druskininkų meras neiškina. Socdemų Druskininkų skyrius, staiga likęs be dvasinio vadovo, blaškosi nežinioje, o sostinėje sėdintys R. Malinausko partijos bičiuliai svarsto jo veiksmų versijas.

Facebook nuotr.

ninkų kūrėją socialdemokratams išstūmė iš savo ribų! Kai tik atsiranda koks nors tikrai verslus, gabus, talentingas žmogus, buvusiams komuniagoms jisai jau nebetinka!“

Mauzeriui išdrįsus tyliai paklausti, kad gal Malinauskas pats išėjo iš partijos, Sūrskis net užriaumojo: „Dėl ko?“. Kolegai pabandžius aiškinti, jog dabar, kai ant viso pasaulio paviešinti Panamos ofšoriniai popieriai, tai gal Malinauskas nelaukė, kol išlįs tos purvinos nešvarios uodegos. „Ką jūs čia nušnekat? - kaip ir dažnas druskininkietis akiai savo merą iširėžė ginti Sūrskis. - Čia ryškiai partijos grietinėlė pajuto konkurenciją iš talentingo žmogaus ir nusprendė su juo susidoroti! Čia kaip Leninas susidoroto su Trockiū, kaip Stalinas - su Kirovu,

kaip Brežnevas - su Mašerovu, kaip Andropovas - su Ščiolkovu, tai va taip ir Butkevičius - su Malinausku. Ir dabar, va, Druskininkų žmonės turėtų rankomis susikibti prie Vijūnėlio dvaro tvoros. Ir budėti, budėti ir dainuoti, ir melstis. Druskininkų žmonės turėtų protestuoti ir susikibę rankutėmis melstis, ir nepraleisti, kad Druskininkų mineralinio vandens neišvežtų, kad visa Lietuva nutroktų ir išdžiūtų be mineralinio vandens, ir kad Druskininkų žmonės turėtų tada su kreidutėmis ant grindinio paišyti Sysą!“

Įdomu, ar atves buvusio vietinio socdemų vaduko pavaduotojas, beje, etatinis to paties mero patarėjas Aivaras Kadziauskas bendrapartiečių gretas ginti Vijūnėlio dvaro tvoros? Pamatysim.

„Druskonio“ inf.

Kur veda kelio rodyklės?

„Leipalingio gatve važiuojant link vandens parko, netoli nuo tilto, kelio ženklai pastatyti taip, jog už pušų jų visiškai nesimato“, - sako druskininkietis A.V., nuogaštaujantis, kad toks kelio ženklų išdėstymas, kai nesimato nei posūkio į centrą, nei į aplinkines gatves, gali sukelti avarinę situaciją. Be abejo, jis siūlo kelio ženklus perkelti į matomesnę vietą, kad nereikėtų kirsti juos užstojančių išvešėjusių pušų. Kiek anksčiau „Druskonyje“ apsilankęs poilsiautojas pasiūlė paviešinti dviračių take - pamemune link Švendubrės - tvirto medienos stoto rodykles tik į vieną pusę, t.y. į Druskininkus, nors didesnė dauguma atvykėlių traukia link garsiojo Velnio akmens, nežinodama, kiek kilometrų jiems beliko, ar pavyks unikalų riedulį pamatyti. „Negi sunku buvo ant rodyklės medienos išskaptuoti kilo-

metrų nuorodas į abi puses,“ - sako svečias iš Vilniaus, kuriam svarbiausia mūsų kurorto procedūra - grynas miškų oras pasivaikščiujant arba riedant dviračiu. Žinoma, jis iki Švendubrės akmens nukako, tačiau galinėje distancijoje nuo atnaujinto tako pabaigos apie du kilometrus dviračių drebino ant pairusio asfalto ir duobėtos dangos, nors buvo sužavėtas panemunės kraštovaizdžio. „Druskininkai privalėtų plėtoti savo prioritetines gydymo kurorto galias, susietas su grynu miško oru ir kraštovaizdžiu, įvairiais pušų stotais, žalumos kvapais, pagaliau dviračiu ar dvikoju judėjimu, - sako vilnietis. - Derėtų daugiau dėmesio skirti dviračių takų atnaujinimui per miškingas vietas, o ne primityvokiems baseinų, dirbtinio sniego ar gondolų malonumams“.

„Druskonio“ inf.

Kelio ženklus Baltašiškėje užstoja pušys

„Glušium“ ir „menkysta“ išvadintas opozicijos atstovas reikalauja įvertinti R. Malinausko elgesį

Savivaldybės tarybos narys, konservatorius Vilius Semeška praėjusią savaitę kreipėsi į savivaldybės etikos komisiją, prašydamas ištirti ir įvertinti, ar mero R. Malinausko vieši pasisakymai ir elgesys atitinka valstybės politikų elgesio kodekso įstatymo nuostatom.

Kaip skunde nurodo V. Semeška, kovo 19 d. vykusiam Druski-

ninkų savivaldybės tarybos Finansų, Ūkio ir Kurorto plėtros jungtiniame komitete posėdyje R. Malinauskas viešai naudojo įžeidžiančius ir pažeminančius žodžius „glušium“, „menkysta“, „yra tualetas už kampo ausis praplauti“ jam apibūdinti. „Meras taip siekė sumenkinti mane prieš kitus Tarybos narius, administracijos darbuotojus bei visuomenę, - teigia V. Semeška. - Prašau ištirti ir įvertinti, ar R. Malinausko vieši pasisakymai ir elgesys atitinka Valstybės politikų elgesio kodeksą bei kitus teisės aktus, reglamentuojančius savivaldybės tarybos narių veiklą ir elgesį“.

Savivaldybės Etikos komisijai šiuo metu vadovauja su socdemų sąrašu į savivaldybės tarybą patekusi, bet neseniai išėjusia į opoziciją pasiskelbusi tarybos narė Nadežda Oleinik. Šios komisijos nariai - daugumos atstovai Algis Bolyš, Julius Matulevičius, Vida Krišuvienė Algimantas Šiaučiulis, taip pat keturi seniūnaičiai Žaneta Krivonienė, Antanas Vailionis, Albertas Kišonas ir Kęstutis Valenta. Tikrųjų R. Malinausko politinių oponentų - opozicinių Liberalų sąjūdžio ir Mišrios frakcijos atstovų šioje komisijoje nėra.

„Druskonio“ inf.

v i s a d a s u j u m i s

KOMANDA

Apsaugos komanda - visada su jumis!

Teikiame paslaugas:
elektroninės objektų apsaugos, budėjimo postuose ir teritorijose, ginkluotos krovinių palydos, fizinės asmenų apsaugos, renginių apsaugos, inkasacijos, transporto priemonių apsaugos, transporto parko valdymo ir kontrolės, palydovinių transporto stebėjimo sistemų montavimo.

M.K.Čiurlionio g. 111-208. Tel. 51117, 8-655-53635, 8-655- 53699.